

Şehnaz hanım horuldayan kocasının sesine karışan canavar düdüğü alarmı saat 4'ü biraz geçerken duydu. Önce nükleer saldırı ikazı, sonra itfaiye sireni sandı ve yan komşunun erken kalkmak için kurduğu alarm olduğunu anlayarak korktu. Alarm sesiyle kanon yapan kocasını dinledi, alarmın kesilmesini bekledi ve ancak iki dakika sonra sendeleyeyen bir adamın ayak seslerinin onu kapattığını duyabildi. Şehnaz hanım komşunun kurtulduğunu sandı ama umudu yedi dakika sonra tekrar çalan alarmla söndü. Yeni bir ayak sürüme sesi, yedi dakika sessizlik, sonra alarm...Komşu kalkmayı beceremediği için alarmı tehir etmekle yetiniyordu.

Şehnaz hanım dördüncü şavt sırasında ince karakterinin izin verdiği sözleri saymaya başlamış, bu düşüncesiz yaratığın gelip komşu olduğu zamana lanet ediyordu. Kalkıp kapısına dayanmayı kendine yediremedi, vaktin bu kadar erken olmasını kendine bahane yaptı ve sıcak yatağını o saatte terketmeye lüzum görmedi.

Komşu nihayet saat 6'ya doğru kalkıp alarmı tümünden kapatabildi ve Şehnaz hanım da uykusuna döndü..

O akşam komşunun zilini çaldığında karşısında bir çift şaşkınlık ve yorgunlukla bakan göz buldu. Durumu olabildiğince kibarca, adamın yüzüne tükürmeden izah etti, *sanırım kalkmak için alarm kullanıyorsunuz dedi ancak alarmlarınız beni çok korkutuyor*. Adam binbir özürle yolladı Şehnaz hanımı, utanarak veya utanmış gibi yaparak.

Bir hafta süren sakin ve derin uykuların sonunda, bir gece sabaha karşı Şehnaz hanımı alarm değil, kocasının dirseği uyandırdı. Şehnaz hanım korkmadı ama kocasına dönüp sarılmak istediğinde hırıltılı bir *Şehnaaz*dan başka ses duyamadı. Gözlerini açtığında gözleri korkuyla tavana sabitlenmiş, elleri göğüs kafesinde gezinen kocasını gördü ve acilen ambulans çağırmak için şıpidik terliklerini giyip telefona koştu. Adamın yüzü grileşmiş ve aklına geliveren öksürme numarasını yatakta yapmaya kalkarken kalp krizine bir de boğulma tehlikesi eklemiş, hem tıksırıyor, hem *gidiyordu*.

Şehnaz hanımın çevirdiği numara çaldı, çaldı ama cevap veren olmadı. Bir defa daha aradı, sonra bir daha ve bir daha...Başka bir yerden ambulans çağırmayı düşündü ama nereden çağırabileceği aklına gelmedi, başka numara bilmiyordu. Aklına taksi çağırmak geldi. Numarayı açan adama kocasının hastalandığını, acilen taksi istediğini söylediğinde, son taksinin biraz önce havaalanına gittiğini öğrendi, gelen olursa hemen gönderecekti.

Şehnaz hanım kapısına gittiğinde, zil sesinin uyandıramayacağı kadar ağır uykusu olan bir komşusu olduğuna lanet ediyordu.